

Forfatter: Kielland, Aleksandar Lange

Titel: BREV TIL: Hegel, Frederik Vilhelm FRA: Kielland, Aleksandar Lange (1886-10-28)

Citation: Kielland, Aleksandar Lange: "BREV TIL: Hegel, Frederik Vilhelm FRA: Kielland, Aleksandar Lange (1886-10-28)", i *Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)*, FR. Bagges Kgl. Hof-Bogtrykkeri, s. 478. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001652518-000-shoot-L0016525180000307.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Cernay la villeden 28de Oct. 86.

Kjære Hr. Justitsraad! — Tak for Deres Brev af 25de, der gav mig Besked om meget. Jeg har nemlig ikke hørt fra noget Menneske, siden jeg kom hertil og har dog selv hver Dag skrevet mange Breve; jeg begyndte at faa Følelsen af at være sat udenfor — uden Andel i Livet hjemme. Fra Dem har jeg jo havt Brev; men det var mig kjært denne Gang, at det var saapas langt, at jeg fik høre baade om mine Anliggender og om Deres. Jeg kan tænke mig, at Høsten kan være deilig, naar den først vil, paa Skovgaard; vi lever ogsaa i en deilig Egn med store Skove, dybe Dale og Skrænter ligesaa bratte som hjemme i Norge; men vi har havt stygt Veir, siden vi kom, kun enkle Solskinsdage; men de er da ogsaa deilige og varme — som norsk August.

Bjørnson har lovet at komme herud og besøge mig, naar han har læst »Sne«; jeg haaber, at De snart kan sende ham s. 479et Exemplar; jeg glæder mig til, han skal læse den; og jeg kan aldrig tro andet end, at Dedikationen vil være ham en behagelig Overraskelse. Egentlig burde jeg jo spurgt ham paa Forhaand; men jeg synes være saa vis paa, at han vil like det som det er.

Men jeg skulde ogsaa ønske at vide, hvad De — kjære Hr. Justitsraad! — synes om selve Bogen? Det er ikke mer end rimeligt, at en Mand saapas tilaars som De finder de nye Mænd noget fremfusende; og desuden kan jeg godt sætte mig ind i, at en saadan Bog paa Deres Forlag kan paadrage Dem mange smaa og større Rivninger med Personer, hvis Venskab og gode Forstaaelse De sætter Pris paa — baade for Deres Person og for Deres Forretning. Men det skulde undre mig, om jeg ikke har Ret, naar jeg tror, at inderst inde er der noget i Dem, som sympathiserer med de oprigtigt mente Slag, jeg retter mod de bestaaende Magter; inderst og igrunnen er De en ligesaa oprørsk Natur — tilgiv det ugudelige Ord! — jeg mener bare, at De er frisindet, og at De glæder Dem, naar Prælaterne faar paa Hovedet; De er blot lidt ængstelig for, at man skal tage Livet af mig og bebreide Dem det skrækkelige Kammeratskab.

Men saa er De ogsaa saa gammel i Literaturen, at De ved, at det Skraal, som vil reise sig om min Bog, det vil baade ved den Kant, det kommer fra og ved det umiskjendeligt oprigtige Had, der præger det, være netop af den Art, som i Tidens Løb viser sig at være Hæder. Laurbær og Lovtaler visner paa Væggen; men Raseriet hos en Samtid bliver Guld i Literaturen, og med Tiden faar hverken De eller jeg Skam af min Bog, — tror De vel? Det gjælder bare om at tage den vældige Overhaling med Ro. Og hvad mig angaar i saa Maade kan jeg med Sandhed sige, at jeg længter efter at overhales — jo arrigere desto kjærere skal det være mig. Lad mig derfor ikke miste en eneste af Anmeldelserne, naar de ere onde, og vær overbevist om, at alt, som udøses over mig, gjør mig bare stærkere, — ikke saa, at jeg blir vred, men saaledes, at jeg føler min Magt og glæder mig ved den.

Forretningsmæssigt talt er her denne Gang en slem Ting: Publikum kunde lade Vreden over Sne gaa ud over Tre Par! — hvad tror De om det? — det bliver ihvertfald en interessant Forestilling. Fallesen nævner 10. eller 14. Novbr.; men det tror jeg ikke stort paa.

s. 480De sender mig kanske et lidet Telegram Morgenen efter Forestillingen ?

Maatte vi nu begge faa Glæde af begge mine siste Ar- beider! det er underligt at sidde saaledes og vide, at snart skal man hænges!

Hils alle Deres fra Beate og mig.

Deres hengivneste
Alexander L. Kielland.